

ROZHOVOR S LENKOU DROBOTUN

1. Co tě vedlo k tomu začít se studiem homeopatie?

Vlastně to bylo hodně intuitivní rozhodnutí. Bylo mi 26 let a pamatuji si, že jsem si říkala, že by bylo prima umět sebe sama léčit a později i své děti a rodinu šetrným způsobem. To jsem ale ještě netušila, jaké možnosti homeopatie vlastně doopravdy nabízí. Dlouho jsem pak hledala školu, na které bych chtěla studovat a nakonec jsem „zakotvila“ na České škole klasické homeopatie a mým učitelem je již 10 let Mgr. Pavel Opelka, Rhom.

2. Co znamená termín „klasická homeopatie“? Není homeopatie pouze jedna?

Není a toto je také jedno z nejčastějších nedorozumění, mluvíme-li o homeopatické léčbě pouze na obecné úrovni. Klasickou homeopatií je označován přístup aplikování homeopatických léků, který bere v potaz jedinečnost každého člověka a na člověka nahlíží jako na psycho-bio-energetický systém, kdy se jednotlivé části tohoto systému vzájemně ovlivňují. Toto může mít podobu rovnováhy, kterou nazýváme zdravím nebo naopak nerovnováhy, která vede k nemoci. Klasického homeopata tedy bude vždy zajímat nejenom to, co klienta trápí za nemoc - diagnóza, ale především to, jaké jsou okolnosti života daného člověka, co prožívá (ale také to, co prožil např. v dětství), jak myslí, co cítí. Vedle tohoto pak existují ještě další homeopatické přístupy, ve kterých se vychází pouze z výčtu symptomů, ale už ne z naší celkové individuality a jedinečnosti. No a systém, který se vyučuje na České škole klasické homeopatie je dnes v podstatě již možné označovat jako homeopatii postklasickou, protože původní klasickou homeopatii ještě dále rozvíjí a doplňuje.

3. V čem je systém České školy klasické homeopatie pro tebe tak výjimečný?

Především svým řádem. Pavel Opelka je člověk, který vystudoval teologii a psychologii. Je to filosof, který zároveň disponuje velkou sensitivitou. Domnívám se, že kombinace těchto aspektů u něj vedla ke schopnosti původní homeopatii dále rozvíjet, nacházet hlubší souvislosti a řád. V České škole se pracuje nejenom s časoprostorovým aspektem vývoje nemoci, ale k dispozici máme také tzv. linie nemoci, tedy jakési „rovnice“ vývoje určité patologie. Řád jsme schopni vidět např. i v periodické tabulce prvků a celou širokou škálu těchto prvků dokážeme účinným a relevantním způsobem používat.

4. Jak vlastně homeopatie funguje?

To, co skrze homeopatický lék působí je nikoliv účinná látka, ale frekvence. Můžeme to také nazvat vibrací nebo vlněním. Vše, co na světě existuje, disponuje svou naprosto specifickou frekvencí. Stejně tak i náš individuální způsob vidění světa a reakce na život je možné vyjádřit myšlenkou a tuto dále převést na frekvenci. Když homeopat hledá nejvhodnější homeopatický lék pro konkrétního člověka, nacházejícího se v konkrétním čase, pak vlastně hledá frekvenci, která je tomuto člověku v daném čase nejbližší. Toto vystihuje

homeopatické úsloví „léčení podobného podobným“. V případě užití homeopatického léku pak dojde k velmi zajímavému procesu, který bych osobně možná popsala jako „zrcadlení“. Skrze aplikaci podobného dojde dočasně k určitému zesílení této frekvence a následnému návratu k rovnovážnému stavu. Pokud je však nemoc již chronickou, pak je třeba na léčbu nahlížet jako na proces, kdy podáváme postupně více homeopatických léků a jimi vlastně oslovujeme jednotlivé fáze vývoje nemoci, které jsou v nás stále přítomné a postupně vedou ke stavu, ve kterém se nacházíme aktuálně. V homeopatii je tedy vše o frekvenci - jiná frekvence je ve fázi, kdy se onemocnění zatím demonstruje pouze na úrovni pocitů případně myšlenek, jiná frekvence je při prvních psychosomatických projevech a jiná je pak po několika letech opakujících se potíží. V ideálním případě by tedy homeopat měl během procesu léčby postupně zachytit všechny tyto fáze tak, aby došlo k vyléčení nemoci v celé její šíři.

5. Kdo jsou tví nejčastější klienti?

Procentuálně nejvíce mám klientů z řad dětí. Nejčastější témata, která u dětských klientů řeším, jsou především různé druhy poruch imunity, poruchy trávení a v poslední době mám v léčbě i více dětí s vývojovými poruchami jako jsou ADHD a poruchy autistického spektra. Časté téma je také adaptace dítěte ve školce, poruchy chování, úzkostné projevy apod. Sama jsem mámou čtyřleté Emily a ta je od narození léčená vlastně pouze homeopaticky a jiný přístup nikdy ani potřebný nebyl. Nejsem výhradním stoupcem pouze jedné metody, ale v případě homeopatické léčby dětí vidím jako velmi pozitivní to, že dětský organismus se již od počátku pomocí homeopatických léků citlivě podporuje ve vlastní autoregulaci a tímto je dítěti vlastně dáváno najevo „věřím ve tvou vlastní sílu se vypořádat s těžkostmi života a léčit se“. Domnívám se, že toto je do dalšího života dítěte velmi dobrým vkladem.

6. Jak by tedy např. vypadala léčba dítěte s chronickou rýmou?

Především bych se od rodičů potřebovala dozvědět co nejvíce informací o tom, jak se dítě v běžném životě projevuje, jaké jsou u něj převládající nálady, jak reaguje např. na kolektiv ve školce apod. Budou mě zajímat také všechny fyzické oblasti, kde se u dítěte během života projevila nějaká nemoc či nerovnováha. Přestože by rodiče chtěli léčit např. „jen“ dispozici k onemocnění dýchacích cest, musím vždy brát v potaz celou bytost dítěte a postupně homeopatickými léky oslovovat všechny části, které se jeví být nějakým způsobem oslabené. Fyzické onemocnění je vždy nějakým způsobem spojeno se způsobem, jakým nahlížíme a prožíváme realitu svého života. Časté je tedy i to, že během užívání homeopatických léků se dítě začne měnit i po psychické stránce. Cílem a účelem komplexní a dlouhodobé homeopatické léčby je tedy to, že se dítě podporuje v žití své vlastní síly a kreativity a pomocí homeopatie mu pomáháme v těch oblastech, které jsou pro něj obtížnější.

Za BEC družstvo: Eva Škrabalová